

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.

728
20
1703, 2.
QVOD FELIX, FAUSTUMQVE DEUS

T. O. M. VELIT ESSE

AMPLISSIMÆ FACULTATIS JURIDICÆ

PRO-DECANUS

MATTHIAS Stein/

J. U. D. ET CODICIS IN ALMA PATRIA
PROFESSOR ORDINAR.

SUO & TOTIUS COLLEGII NOMINE

AD
DISSERTATIONEM SOLENNEM JURIDICAM

CANDIDATI

**DN. CHRISTOPHORI
KNÖVENAGEL,**

GUSTROV. MEKLENB.

ADVOCATI ET JUD. AUL. SAX. LAUW: PROCURATORIS
DE

AVOCATIONE CAUSÆ

PRO CONSEQVENDIS SUMMIS IN UTROQVE JURE
HONORIBUS ET PRIVILEGIIS

DIE FEBRUARII A. MDCCIII. HABENDAM

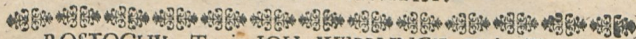
MAGNIFICUM ACADEMIÆ RECTOREM

AMPLISSIMUM UTRIUSQVE REIPUBLICÆ SENATUM,

OMNESQVE OMNIUM ORDINUM CIVES ACADEMICOS, AC

LITERATORUM FAUTORES, OBSERVANTER

AC OFFICIOSE INVITAT.

ROSTOCHII, Typis JOH. WEPPLINGII, Univ. Typogr.

de privilegio revocandi domum

Nsigne omninò se-

cundum Jus Civile Roma-
num est privilegium *revocandæ*
domum, quo quis ex necessaria
causa Romæ, aut in alio foro
ubi provocare licet, præsens
conventus non tenetur iudicium
ibi accipere, sed petere potest
ut causa & lis ad locum domicilii
sui, præstitâ cautione de ibi si-

stendo, remittatur. *L. 2. §. 3. ff. de Judic.* formula hujus
à Socino in *cap. ult. num. 69. X. de for. compet.* propo-
nitur talis: Ajo me comparere vigore citationis factæ
in causa tali, ad petitionem talis; quandoquidem verè
hic commorer ex aliqua causa necessaria & legitima,
propter quam ex beneficio Legis conceditur jus revo-
candi domum, ne in prædicta causa contra me intentata
ad ulteriora procedatur, ego revoco domum, quor-
sum remissionem causæ peto, idque omni meliori mo-
do, &c. Non autem sola allegatio justæ causæ sufficit,
sed insuper eam probare necesse habet, v. gr. Legatus
litteris mandati, quas à Principe mittente accepit, *l. 1. Cod. de*
Mandar. Testimonii causa qui adest, citatione ad Testimo-
nium dandum emissâ, in Appellationis negotio præsens
citatione ad prosecutionem appellationis factâ, & alius
alium probandi modum eligit, quem natura & negotiij
qualitas suppeditat. His probatus reus tenetur cavere,
se in domicilio sui iudicio sisturum, *l. 2. §. 6. ff. de Jud.*
Ubi autem Iudex animadvertit, jus revocandi domum reo
non competere, quod vel falsam causam necessariam pre-
sentæ allegaverit; vel in cæteris requisitis defectum hu-
jus privilegii deprehenderit, in causa ipsa cognoscit, &
reum, ut non obstante exceptione sua ad actionem insti-
tutam respondeat, jubet, litemque sententia sua termi-
nat.

229

nat. Ut autem hocce privilegium locum inveniat, requiritur (1.) ut domum revocans habeat domicilium, arg. d. l. 2. §. 3. l. 24. ff. de Judic. domo enim carens ad eam revocare nequit, sed litem suscipere tenetur, inde Zanger. de Except. p. 2. c. 1. n. 38. rectè ab hoc jure revocandi domum excludit vagabundum, (2) ut ex causa necessaria adsit, arg. d. l. 2. §. 3. Oldendorp. de Jur. Sing. tit. de Jur. Rev. Dom. in pr. Coler. de Proc. Exec. p. 2. c. 3. num. 197. seq. Covaruv. Pract. q. 5. n. 1. Unde qui citra quandam coactionem motu proprio, lucrificandi, vel voluptatis gratiã adest, hocce privilegio non gaudet. Etenim si cuilibet Advenæ jus revocandi domum concederemus, feret ut vincula communis patriæ, alteriusque fori ubi provocare licet, planè rumperebantur, ejusque jurisdictio eluderetur ac destrueretur; Quod esset contra intentionem & naturam hujus beneficii, eò inclinantem ut jurisdictio in casu inevitabilis presentie advenarum suspendatur, in reliquis vero suum vigorem retineat. (3.) ut quis conventus non sit in loco domicilii, nam quando ibi est actio instituta, frustra ad domum revocat, sed commoretur in loco, in quo jure communi sortitur fororum extra domicilium, puta Rome, tanquam in communi Patria, l. 33. ff. ad Municip. Ubi unumquemque, si ibi inveniebatur, conveniendi erat potestas, nisi prædicto privilegio fuerit munitus. Idem de foro originis multi Dd. tradunt, per l. 2. §. 3. ff. de Judic. ibi; vel alio loco, quando nempe alibi quis habet domicilium, aliquando tamen ex causa necessaria in foro originis commoratur, Conf. Paul. de Castr. ad. d. l. 2. §. 3. n. 4. Nostris autem temporibus hujus fori nulla est utilitas, quando quis jam alibi constituit domicilium, & jus civitatis impetravit, nam tunc licet aliquando in foro originis deprehenditur, ibi tamen conveniri nequit, adeoque nec opus beneficio revocandi domum, Fleck. in Biblioth. Jur. C. Theor. Pract. L. 5. T. 102 §. 20. in fin. Mev, P. 7. Dec. 56. num. 7. & Stryk. U. 28. f. de

255
f. de Judic. §. 17. in fin. Scrv. Synt. J. C. Ex. 9. Tb. 19. Coch. Pr. For. Germ, P. 1. C. 2. §. 5. Porrò Legatus hoc jure utitur in foro contractus, ne occasione litis à munere publico retrahatur, modo fuerit debitum in illo loco ante legationem contractum, si autem in ipsa legatione contrahat, rectè ibi lite pulsatur, nec postulare potest, ut lis transferatur in locum domicilii, *d. l. 2. §. 3.* ne sub hac specie istis detur potestas res alienas domum transferendi *l. 25. ff. de Judic. nisi (1.)* in loco legationis adeat hæreditatem, quamvis enim adeundo hæreditatem cum legatariis quasi contrahere videatur, *§. 5. Inst. de Oblig. quæ ex quas. contr.* in loco tamen aditionis non tenetur respondere, sed potest se à molestiis liberare præstando cautionem, et si eam non præstet, immissionem pati debet non in sua sed bona hæreditaria, *l. 26. ff. de Judic.* Ratio hujus exceptionis à Barbosa *ad d. l. 2. §. 3. ff. de Judic. n. 171.* datur talis, nempe cum hæreditati multa insunt onera, quibus hæres implicatur, proinde lex constituit, ne possit Legatus conveniri per Legatarios, ne sicutacitè impediatur publicum Legationis officium. (2.) Exceptio est in constituto, unde Legatus, qui constituit se soluturum, non in loco constituti, sed in loco principali rei ante gestæ rectè convenitur, *l. 8. ff. de Judic.* Nec obstat huic *l. 5. §. 1. ff. de Pec. const.* De cujus explicatione vid. Barbosa *d. l. n. 141.* & Brunn. *ad d. l. 2. ff. de Jud. n. 2. 3.* Donell. *Lib. 17. Comm. e. 14. lit. N. ibiq.* Hilliger. Rittershus. *ad Nov. p. 10. c. 1. n. 51.* Cæteros autem, licet *ad forum contractus*, antea initi ex causa necessaria venerint, nihilominus ibi rectè conveniri, sicque ad illos istud jus revocandi domum non esse extensum, *per l. 2. §. 4. ff. de Judic.* docet Brunn. *ad d. l. 2. num. 4. §. 11.* & prolixè Barbof. *ad d. l. 2. n. 49.* Vid. tamen Paul. de Castr. *ad d. l. 2. n. 4.* Carpz. *P. 1. C. 3. Def. 10. n. 6.* De Jure Lubecensi certum est, quod quando civis concivem in loco contractus præsentem apprehendit, & ibidem coram Judice convenit, citatus sive ex causa voluntaria sive necessaria ibidem commoretur, jus tamen

tamen *revocandi domum* habear, sique petere possit causam illam ad Judicem domicilii remitti: siquidem ex illo jure civis convicem coram ordinario duntaxat civitatis judice, & non coram peregrino convenire potest, *Lib. 5. T. 3. A. 4. ibique* Mev. num. 3. & 6. seqq. Anneſtenda adhuc quaestio: *Num hocce jus revocandi domum respectu communis Patrie ad huc Vienna proponendum sit?* Papa quidem dominium Urbis Romæ sibi adſcribit, *cap. 17. X. de Elect. in 6to* non tamen propterea forum communis patriæ exoleviſſe existimandum; quod enim de Roma prædicatur, istud non ita accipiendum quasi extra Romam alibi communis patria esse non possit: Sed Roma cenſetur, ubicunq; est caput Imperii Romani, ejusque sedes seu curia, *arg. l. 9. ff. Ad L. Rbod. l. 3. C. de quadr. præſcript. cap. 2. X. de Præbend. in 6. cap. 4. X. de Crim. falſ. Reinking. de Reg. Sec. & Eacl. Lib. 1. Cl. 2. c. 3. n. 23. 24. & 25.* Inde Roma communis Patria esse deſiit, ex eo tempore quo Constantinus M. sedem suam Constantinopolin tranſtulit; Hinc Constantinopolis non raro dicitur Roma nova, *Limnæus J. P. Tom. 1. Lib. 1. cap. 4. n. 16.* Qui locus hodie est Vienna, ubi ergo, quatenus est communis patria, hocce *jus revocandi domum* omninò proponendum foret, nisi forum patriæ communis hodiè non parum reſtrictum eſſet per jus *primariarum instantiarum*, vigore cujus contra neminem ſubditorum mediatorum Imperii in ſupremo judicio ſtatim agi poteſt. *Ordin. Camer. part. 2. Tir. 1.* Inde eatenus jus revocandi domum utum & utilitatem suam amiſit: naim quod *Rittershuſ. in Nov. part. 9. c. 10. n. 20.* contendit, etiam mediâtè imperio ſubjectos in loco judicii Cameræ (cui jus communis patriæ ab Imperatore communicatum) in prima instantia hodie ſtatim conveniri poſſe, nisi habeant jus *revocandi domum*, id ego hæcenus non credo, aut non ſatis capio: Quin nec ſubditus cujusvis Principis Imperii Romani in aula iſtius deprehenſus ob iſtud jus *primarium juſticiarum* mox lite pulſari poteſt, licet contrarium doceat *Peretz in Cod*

085
die. De Incolis N. 18. § 19. Si quidem prædictum bene-
ficium omnibus Civibus in omnibus Germaniæ provin-
ciis evidenter concessum per alleg. ordin. Camer. ibi:
also daß ein jeder in dem Reich / darin Er ohn Mittel ge-
lassen / sürgenommen werde: Stryk in Not. ad Lauterb.
tit. De judic. verb. Roma & verb. nullus est usus: in U. m.
ff. ff. eod. §. 19. Coch. prax. for. Germ. par. 1. cap. 2. §. 5.
Videtur quidem prædictum jus revocandi domum conve-
nientiam habere cum jure primarum instantiarum: Si
quis enim statim coram superiore iudice conveniatur,
potest quasi revocare domum & petere ut ordo in co-
gnoscendo observetur & causa ad iudicem ordinarium
primæ instantiæ remittatur, differentia autem consistit in
eo, quod jus primarum instantiarum latius pateat & ad-
hiberi possit, sive præsens sit in curia Imperatoris aut
Principis Imperii ob causam necessariam aut voluntari-
am, sive etiam absens, nec cautionem iudicio fisci præ-
stare teneatur, imo citatio facta sit ipso jure nulla: de
Ordin. Cam. p. 2. Tit. 1. §. 2. Hisce juribus affine e-
tiam est jus De non. Evocando, quo absens ex munic-
ipio non facile evocari potest, ut veniat ad responden-
dum actori querelam in alio iudicio contra se moventi,
sed petit ut causa & lis ad suum iudicem competentem
remittatur Donell. 17. Commen. 13. Antiquitus enim Im-
peratoribus ex plenitudine potestatis, Wesenbec. Vol. 1.
Consl. 97 n. 2. & supereminentis jurisdictionis, Aurum.
Disc. 5. ad A. B. th. XI. fas erat, quemlibet Rom. Impe-
rii subditum ex sua provincia evocare, ut coram summo
Tribunali se filteret: Quam evocationem ob duas pos-
simum causas factam fuisse invenio (1.) ut quis que-
relam coram Imperatore moventi responderet (2.) ut
testimonium de lite inter alios agitata deponeret l. 2.
§. 3. ff. De judic. Talis autem evocatus, licet Romæ tan-
quam in communi patria præsens fuerit, non tamen ad
aliam litem, cujus causa non erat evocatus, responde-
re teneba-

tenebatur, sed habebat *ius evocandi domum*, quia ex
 causa necessaria aderat *d. l. 2. §. 3. l. 4. ff. De judic.* In
 specie *primum* quod concernit, Evocabat Imperator Im-
 perii subditos pro lubitum, sive actio mota fuerit realis
 sive personalis, & quidem actionis personalis exemplum
 in actione tutelae ponit Ulpianus in *d. l. 2. §. 3.* dum quis Ro-
 mam evocatus fuit, ut rationem tutelae redderet, qualis juxta
 rescriptum Divi Pii non est Romae tanquam in communi
 patria compellendus, ut iudicium alterius tutelae vel causae
 accipiat, cujus gratia non erat evocatus, sed poterat revo-
 care domum *d. l. 2. §. 3.* Circa *alterum* in jure legimus,
 non duntaxat Imperatori sine subsidio, seu requisitione
 iudicis inferioris, subditos mediatos testimonii dicendi cau-
 sa, *d. l. 2. §. 3. ff. de judic.* sed etiam magistraibus provincia-
 rum cives extra civitatem evocare integrum liberumque esse,
l. 3. ult. ff. De Testib. modo evocandis non sit nimis incommo-
 dum, inde prospicere debet provincialis iudex, ne temere per
 longum iter testes evocet, nisi deprehenderit eos necessarios
 in cognitione, simulque exploret, num consuetudo patia-
 tur aliquem extra civitatem testimonii causa evocari *d. l. 3. §. ult. Mev. part. 3. Dec. 151. n. 1. & 2.* Verum haecce
 quae de *Evocatione* adduxi, successu temporis maxima ex
 parte in usu esse desierunt: Electoribus enim ob magnifi-
 centiam illorum & pro salute Imperii curam ac sollicitudi-
 nem *A. B. tit. 7. §. 12.* Istud privilegii est concessum, ut ne-
 mo, ne quidem iudicium Aulicum Caesareum Carpz. *de Leg. Regia cap. 9. sect. 4. n. 8.* eorum subditos extra ipsorum ter-
 ritorium ad aliud Tribunal citare debeat *A. B. cap. 11.* Et
 postquam iurisdictio in patrimonium statibus Imperii cessit,
 & reliquorum pariter Statuum territorii absque illorum con-
 sensu Evocationem fieri non posse tradunt. Georg. Theodor.
Ditrichs in Not. ad A. B. cap. 11. Joach. Christ. Coch. *prax. for. Germ. part. 1. cap. 5. §. 2.* Etiam Imperatores quando
 eliguntur, inter caetera interposito juramento promittere
 solent, se omnes subditos in ordinariis suis iudiciis relin-

ene-
 in-
 ibi:
 ge-
 erb,
 m.
 5.
 ve-
 Si
 ur,
 co-
 am
 e in
 ad-
 aut
 ri-
 a-
 d
 e-
 ci-
 n-
 ti,
 em
 m-
 7.
 m-
 e-
 no
 og
 re,
 ut
 2.
 n-
 re
 a.

127
ros. Artic. 15. Carol. V. Art. 18. Capit. Leopold. & Art. 17.
Cap. Joseph. Ibi auch sollen und wollen wir &c. allerseits Unt-
erthanen von ihren ordentlichen Richtern nicht dringen/
erfordern / oder vorbezeichnen &c. noch auch durch den
Dietrichs - Hoff - Rath und das Cammer - Gericht ein-
greiffen lassen. addatur Ord. Camerae pars. 2. Tit. 1.
Limn. ad A. B. cap. 11. observ. 8. Qui privilegium istud de
Non-Evocando subdito, generaliter ad omnes Imperii Sta-
tus extensum esse ulterius evincit: Sic Johannes Comes
Spanheimensis Spirae in judicio Imperiali cum in Bannum
esset declaratus, & Rupertus Elector Palatinus, cui imme-
diate laudatus Comes erat subjectus, suum privilegium al-
legaret, praedicta sententia Banni cum omnibus actibus
penitus cassata, inluperque dictus Comes Spanheimensis
ad judicium Ruperti Electoris remissus ibique ad Instantiam
Praefecti Hunoldsteinensis de iustitia respondere iustus
fuit, ut patescit aus dem Uhrsichs Brieff Carol. IV. relata in
der Information gegen die Donawerthische Relation: Inde porro
evidens, hodie Imperatorem quoad jura primae Instantiae
cum Statibus Imperii non amplius concurrere, licet id olim
fuerit secus, Spec. Saxon. l. 7. Art. 60. In welchen Land der
Kaysers tombs da ist ihm ledig das Gericht Georg. Theod.
Dietrich in not. ad A. B. cap. 11. Huic etiam consequens non-
nullis videtur, quod nec testimonii dicendi causa subdito me-
diatus a Camera sine subsidio evocari possit: Conf. A. B. d. Cap.
11. §. 1. Sult. ibi: pro quacumq; causa, Criminali, Civili, mixta,
seu quocumq; negotio extra Territorium citari non debeant:
Verum in Summis judiciis, non attento eo privilegio, tes-
tes tamen sine requisitione evocari, huncque calum cum
variis aliis excipi, vult Limn. ad A. B. Cap. 8. obs. 7. ibique
alleg. Greven. ad Gail. add. Mey. part. 3. Dec. 151. n. 14.
Praxin etiam priori asserto contrariam esse, licet Status Im-
perii toties contradixerint, & ratione istiusmodi evocatio-
nis gravissime sint conquesti, prolixè deduxit Rutger. Ru-
land. de Commislar. part. 1. Lib. 6. cap. 3. n. 25. Jung. Rhet.
Justit.

732

Jus. jur. publ. Lib. 1. Tit. 3. §. fin. Principes Imperii Romani quod concernit, nec illi subditum inferioris magistratus *litis causa* evocare possunt ob beneficium primæ instantiæ, quod omnibus Civibus in omnibus Germaniæ provinciæ evidenter concessum. *Ordin. Camer. part. 2. c. 1. §. 1.* ibi. *Höflich ordnen und setzen wir / daß alle des Heil. Reichs* Verwandte und Unterthanen bey ihren ordentlichen Richten und Gerichten *Se* gelassen / also daß ein jeder in dem Gericht NB. darin *Er* ohn Mittel gefessen / gehörig ist / fürgenommen / Dn. Stryk. *Introduc. ad prax. for. cap. 5. §. 17.* Georg. Flek. *in Biblioth. Theor. pract. Lib. 5. Tit. 10. n. 15.* Plurimæ etiam Civitates sibi ex concessione Imperatoris vel Principis acquisiverunt privilegium de non-evocando, ob quod civis extra civitatem extra hi nequit *Mev. part. 3. Dec. 151. n. 4. C ad J. L. lib. 5. Tit. 3. Art. 4. n. 14.* In hac civitate patria quando ipse Serenissimus civem convenire habet, coram Senatu hujus urbis id expeditur §. 11. pact. hæreditar. de Anno 1573. Ibi: In Fellen aber da *Ihro* Fürstl. Gn. eine oder mehr Persohnen aus dem Mittel der Bürgerchaft und Einwohner zu Rostock zu betangen hette / wollen *Ihr* Fürstl. Gn. Ihre Zusprüche vor dem Rath zu Rostock anstellen lassen / und sollen die Appellantes von den Urtheilen / so deffals vom *Nach* gesprochen werden / stracks an das Käyserliche Cammer - Gericht gehen: Vi istius beneficii etiam testimonii dicendi causa, cives extra civitatem evocari non possunt, docente *Mevio ad J. L. d. l. n. 20. Coch. Prax. For. Germ. P. 1 c. 5. §. 3.* Superiorem tamen non necesse habere examen præcisè committere magistratui istius loci, ubi civis degit, sed per Commissarios istius, (qui irrequisito inferiore magistratu illum citat, vid: Dn. Stryk. *in U. M. ff. de im Jus voc. §. 12.* istud examen in illa civitate, in quâ civis ille commoratur, institui posse, prolixè admonet Zanger: *De Except. P. 2. c. 1. num. 165. & Mev. P. 3. Dec. 151.* Qui tamen *ad J. L. d. libr. 5. T. 3. art. 4. n. 22.* monet, attendendum simul esse modum jurisdictionis, quam quælibet civitas in ejusmodi negotio habet, variosque simul addu-

(B)

cit

387
tū casus exceptos, in quibus prædictum privilegium de non evocando cessat, illisque inferit & eum casum, quando civis contraxit, ibidemque reperitur, d. 1. num. 27. Idem facit Dnus Coch, Pr. For. Germ. p. 1. cap. 5. §. 3. Georg. Theod. Dietrich. in not. ad A. B. Cap. 11. & Dd. passim: Ast communem istum errorem rectè corrigit Dnus Limnæus ad A. B. Cap. 11. §. 1. Observ. 5. ostendendo istiusmodi casum ad evocationem non pertinere, hocce enim privilegium præsupponit absentem, ille autem casus exceptus est, de præsentē qui non evocatur, sed rectè convenitur in loco contractus. Ita paucis actum de Jure revocandi & Jure evocandi, cui proximum est jus avocandi, nam postquam superior litem in Judicio inferiori pendentem ex justa causa avocavit, partes litigantes sine subsidio evocantur, nec attenditur alterutrius partis privilegium de non evocando, sed nihilominus justā urgente causā lis avocari, sicque reus ad respondendum evocari potest, A. B. cap. 11. §. 2. in fin. Mev. ad J. L. d. l. 5. Tit. 3. art. 4. num. 24. Gall. Lib. 1. Ob. serv. 13. Limn. ad A. B. cap. 8. Observ. 7.

Quod ipsum cum Prænobilis ac Clarissimus noster CANDIDATUS in solenni sua Juridica dissertatione DE AVOCATIONE CAUSÆ fusiori jam deduxerit stylo, ad Vitam istius & studia laudabiliter gesta juxta receptum in hac Academia morem progredior: Natus autem iste est Gustrovii die XXIV. Maji, Anno millesimo sexcentesimo septuagesimo octavo, Patre Viro Præ · Nobilissimo, Amplissimo & Consultissimo DN. CHRISTOPHORO KNÖVENAGEL, Serenissimo quondam Meklenburg. Ducis, GUSTAPHI ADOLPHI, Augustæ memoriæ, Consiliario & Secretario status intimo, meritissimo, jam beato. Matre vero ELLSABETHA Tornowen / Matronâ sexus sui laudibus maxime conspicuâ, adhuc per DEI gratiam, & faxit Numen propitium, quam longissime, superstitē: Sacro baptismate absterfus crescente ætate mox una cum paucis coetaneis

733

coetaneis privatorum Praeceptorum cura commissus, magis autem aditus DN. M. JACOBI DUHRFELDI, Lycei, quod Gultrovii, est Con- Rectoris & DN. FRIDERICI THOMSEN, ejusdem Lycei Sub- Rectoris informatione usus, tanto successu, ut operam horum Virorum in erudiendo ipsi adhibitam plane supra suas laudes & grates positam adhuc agnoscat: Jactis ita in re literariae fundamentis, cum studio Juridico se devovisset, ut ex universa Jurisprudencia aliquem in Academiam secum ferret praegustum, a laudato ante Parente suo Anno 1696a Bremam missus, ut ibidem DN. JOHANNEM EBERH. SWELINGIUM, celeberrimum in jure Doctorem & in Gymnasio Reformato Pandect. Moralium & Civil. Antecessorem privatim audiret: Finito circiter anno Jenensem salutavit Academiam, & postquam faeces Academicas ea tempestate feliciter moderante DN. FRIDEM. BECHMANNO, *Professore Theol. celeberrimo*, coetui studiosorum adscriptus, in Jurisprudencia addiscenda DN. HERMANNI ERNESTI Störten / *J. U. Doctoris & Cur. Provinciae Saxon. Advocati Ordinarii* ductum sedulo secutus, & ne in philosophia morali & politica, sine quibus juris studium friget, maneret hospes, Duces sibi elegit DN. JOH. PAUL. HEBENSTREIT, *SS. Theol. Doctorem ac Moralium PP.* nec non TREUNERUM, *SS. Theol. pariter Doctorem*, Viros in isto studii genere versatissimos. Non tamen diu in ista Academia Candidatus noster substiterat, cum Anno 1698, die 18. April. ob tristem laudati Dn. Parentis obitum patrios revisere Penates fuerit coactus, quamvis simulac paterno funeri iusta sint soluta, ad praedictum locum, unde diverterat, vicissim reversus, Postea vero Anno 1699, die 20. April. ad continuandam Jenae optimè ceceptam studiorum telam Halam Magdeburgicam adiit, ubi felicissima in jure informatione DN. SAMUELIS STRYKII, *J. Cei, Posenis. Regis Borussiae Consilarii intimi & Professoris Primarii meritisissimi*, Insuper in moralibus DN. JOHANN. FRANCISCI BVDDEI, *SS. Theol. Licentiat & Moralium*

EEF

Moralium PP. sedulâ operâ fruitus est. Eundemque aureum Hugonis Grotii Tractatum de J. B. & P. connata ipsi docendi facilitate erudite interpretantem parili proficiendi discendive aviditate auscultavit, nec Lectiones publicas temere neglexit. Locupletatus sic eruditionis variâ divitiis Hallenses musas relinquen consilio Necessariorum nostras Varnias A. 1700 salutavit & meâ se tradidit privatissimâ informationi, magna etiam mentis alacritate Collegiis interfuit, ac insuper morum sva vitate propensum in se affectum Excellentissimorum in hac Alma Dn. Professorum meruit. Sic tandem missis studiis Academicis Gustavoviæ reversus præterlapso aliquo temporis spatio per literas à Facultate nostra Juridica ea quæ par est modestia rogavit, ut ad Examen rigerosum admitteretur, cuius petito omnino laudabili Facultas nostra me tunc temporis Decano promte annuit. Inquisivimus igitur in profectus ejus, Eumque Eruditione & judicio talem deprehendimus, ut omni jure pro impetrandis summis honoribus publice disputandi dederimus licentiam: Haud diu post svasu Mœcenatis & Evergetæ cujusdam colendissimi contulit se Razeburgum, ubi die 9. August. anni præterlapsi Judicii Aulici Saxo-Lawenburgenis Procurator & Advocatus fuit constitutus: Faxit summum Numen, ut ulterius ipsi omnia cedant feliciter: Cum ergo Die Februarii Clarissimus DN. CANDIDATUS Dissertationem suam Inauguralem Eruditorum Examini publico submittere constituerit MAGNIFICUM DOMINUM RECTOREM, Utriusque Reipublicæ Nobilissimum atq; Amplissimum Senatam, cæterosq; Excellentissimos Dn. Professores Doctores, Licentiatos, Rev. urbis Presbyterium, Philosophiæ Magistros, Omnesque Literarum Fautores & Literatos, ut sua præsentia huncce inauguralem Disputationis actum illustriorem reddere h. aud graventur, ea quæ par est observantia & humanitate officiosè rogo atque invito.

Publ. Rossbii Sub Sigillo ECUS Juridis, d. Febr. An. 1703.

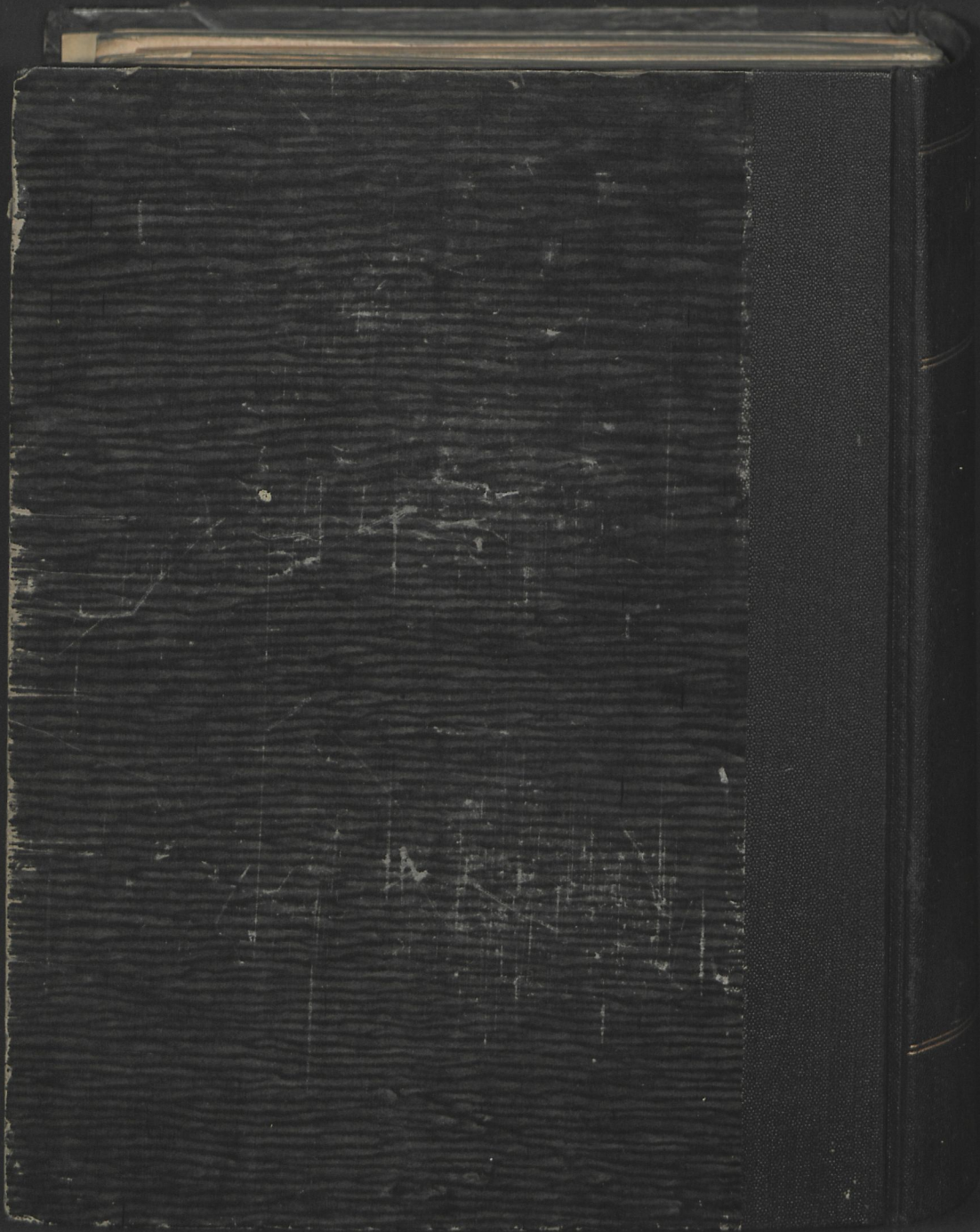

ULB Halle
005 703 786

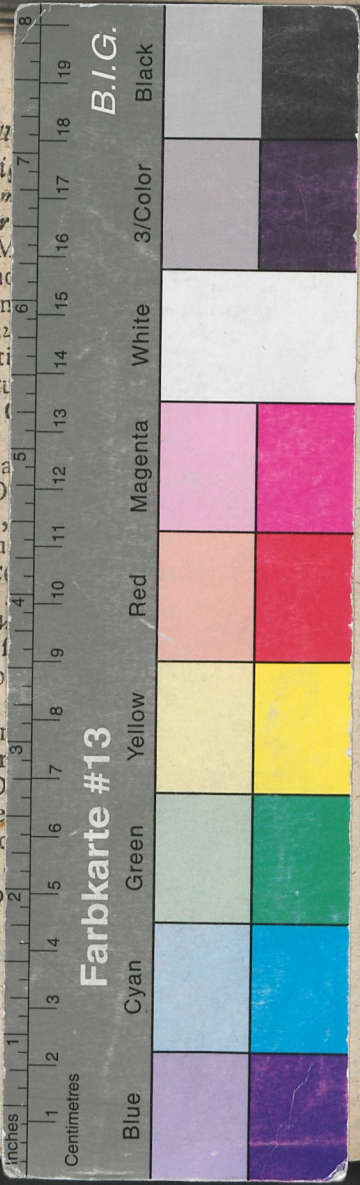
3

728
20
1703, 2.

QVOD FELIX, FAUSTUMQVE DEUS
T. O. M. VELIT ESSE
AMPLISSIMÆ FACULTATIS JURIDICÆ

PRO-DECANUS
MATTHIAS Stein/

J. U. D. ET CODICIS IN ALMA PATRIA
PROFESSOR ORDINAR.

SUO & TOTIUS COLLEGII NOMINE
AD

DISSERTATIONEM SOLENNEM JURIDICAM
CANDIDATI

**DN. CHRISTOPHORI
KNÖVENAGEL,**

GUSTROV, MEKLENB.
ADVOCATI ET JUD. AUL. SAX. LAUW: PROCURATORIS
DE

AVOCATIONE CAUSÆ
PRO CONSEQVENDIS SUMMIS IN UTROQVE JURE
HONORIBUS ET PRIVILEGIIS
DIE FEBRUARII A. MDCCIII. HABENDAM

MAGNIFICUM ACADEMIÆ RECTOREM
ANPLISSIMUM UTRIUSQVE REIPUBLICÆ SENATUM,
OMNESQVE OMNIUM ORDINUM CIVES ACADEMICOS, AC
LITERATORUM FAUTORES, OBSERVANTER
AC OFFICIOSE INVITAT.

ROSTOCHII, Typis JOH. WEPPLINGII, Univ. Typogr.

de privilegio revocandi domus.